

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Ek/202/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120221090
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Betková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6120221090.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, zapísaná v obchodnom registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, 811 09 Bratislava-Ružinov, IČO: 47258713, právne zast. Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s. r. o., Ružinovská 42, 821 01 Bratislava-Ružinov, IČO: 36862169 proti povinnej: A. B., nar.: 13.8.1968, trvalý pobyt C. C. XXXX/X, XXX XX A.; vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Ing. Karol Mihal, exekútorový úrad so sídlom Moyzesova 34, 04001 Košice, IČO: 35513748, o vymoženie 1 647,82 EUR s príslušenstvom, rozhodujúc o v poradí druhom návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku z a m i e t a.

II. Oprávnený má voči povinnej nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie vo výške 57,84 EUR, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným na Okresný súd Banská Bystrica dňa 28.01.2020 domáhal od povinnej vymoženiu istiny 1647,82 EUR s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu - Uznesenia Okresného súdu Michalovce zo dňa 06.05.2019 sp. zn. 5Csp/160/2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 28.05.2019 (ďalej tiež ako „exekučný titul“).

2. Súd vydal dňa 19.02.2020 poverenie na vykonanie exekúcie a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora: JUDr. Ing. Karol Mihal, exekútorový úrad so sídlom Moyzesova 34, 04001 Košice, IČO: 35513748, ktorý ju vedie pod sp.zn.114 EX 105/20 (ďalej len „súdny exekútor“). Povinnej bolo Upovedomenie súdneho exekútora o začatí exekúcie č. 114EX 105/20-12 zo dňa 03.03.2020 doručené dňa 09.03.2020. Upovedomenie o začatí exekúcie - oprava zrejmej nesprávnosti 114EX 105/20-17 Zk zo dňa 25.03.2020, bolo povinnej doručené dňa 30. 03. 2020.

3. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/202/2020 zo dňa 22.05.2020 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/202/2020 zo dňa 11.08.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.08.2020 súd rozhodujúc o prvom návrhu povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 11.03.2020 rozhodol tak, že tento návrh povinnej na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol.

4. Súdny exekútor predložil Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 06.10.2023 nové podanie povinnej označené ako „Upovedomenie o začatí a spôsobe vykonania exekúcie“ zo dňa 14.09.2023 podľa obsahu vyhodnoteného ako návrh na zastavenie exekúcie, ďalej vyjadrenie oprávneného k návrhu povinnej na

zastavenie exekúcie, upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 03.03.2020 s doručenkou, upovedomenie o začatí exekúcie-oprava zrejmej nesprávnosti zo dňa 25.03.2020 s doručenkou a svoje vyjadrenie.

5. Povinná v úvode svojho podania uviedla, že dňa 31.08.2023 jej bolo doručené Upovedomenie o začatí a spôsobe vykonania exekúcie, a to zriadením exekučného práva na nehnuteľnosť zapísanú v katastri nehnuteľnosti a proti tomuto upovedomeniu podáva námietku. Ďalej uvádza, že dňa 09.06.2020 podala na Okresný súd Banská Bystrica sťažnosť proti uzneseniu sp.zn.12Ek/202/2020 zo dňa 22.05.2020 pričom ku dňu daného návrhu jej nebolo doručené uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica. Ďalej uviedla, že v sťažnosti poukazovala na to, že je spotrebiteľ domáhajúci sa svojho práva a tiež, že v upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 03. 03. 2020 sú chyby oproti exekučnému titulu. Chybné upovedomenie sa stalo ničotným - paaktom, ktorý spôsobuje závažný nedostatok exekučného titulu, opravné upovedomenie jej nebolo doručené, preto povinná preto je toho názoru, že sú tu tzv. iné skutočnosti podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

6. K návrhu povinnej na zastavenie exekúcie sa vyjadril oprávnený, ktorý uviedol, že: „Oprávnený na úvod svojho vyjadrenia poukazuje na skutočnosť, v zmysle ktorej je obsah terajšieho návrhu povinnej na zastavenie exekúcie totožný s obsahom sťažnosti povinnej zo dňa 09.06.2020 voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 22.05.2020, sp. zn. 12Ek/202/2020, ktorým došlo k zamietnutiu návrhu povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 11.03.2020. Oprávnený ďalej v tejto súvislosti poukazuje aj na samotné uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 11.08.2020, sp. zn. 12Ek/202/2020, ktorým exekučný súd rozhodol tak, že sťažnosť povinnej zamietol. Z bodu 26. odôvodnenia uvedeného súdneho rozhodnutia vyplynulo, že: „Na základe zistených skutočností súd dospel k záveru, že povinná ani v konaní o sťažnosti neuviedla a nepreukázala žiadne skutočnosti odôvodňujúce v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Preskúmané rozhodnutie, ktorým súd zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie, je preto vecne správne. Z uvedených dôvodov súd postupom bez nariadenia pojednávania sťažnosť povinnej podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku ako nedôvodnú zamietol (I. výroková veta rozhodnutia).“ Vzhľadom na uvedené pertraktované závery exekučného súdu má povinný za to, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie nemôže obstať. Poukazuje pri tom najmä na vyššie citované rozhodnutie, ktorým sa súd s argumentáciou povinnej už v minulosti vysporiadal. Povinná v rámci zmätočne podaného návrhu na zastavenie exekúcie uvádza, že podáva námietku voči upovedomeniu o začatí a spôsobe vykonania exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť zapísanú v katastri. Oprávnený uvádza, že povinná túto námietku nijakým spôsobom nezdôvodnila, bližšie nešpecifikovala, pričom zákon č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Exekučný poriadok“) oprávnenému právo na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosť dlžníka (v tomto prípade povinnej) priamo priznáva, a to vo svojom ustanovení § 167 ods. 2, v zmysle ktorého: „Exekučné záložné právo na nehnuteľnosť zapísanú v katastri nehnuteľností možno zriadiť len na návrh oprávneného; súhlas záložného veriteľa so zriadením exekučného záložného práva nie je potrebný.“ Oprávnený je toho názoru, že tu nie je dôvod na zastavenie exekúcie, so zastavením exekúcie nesúhlasí a na základe vyššie uvedených skutkových a právnych dôvodov žiada, aby súd vydal toto uznesenie: súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietla. Oprávnený má voči povinnej nárok na náhradu trov konania v súvislosti s konaním o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie.“

7. Spolu s návrhom povinnej súdny exekútor predložil súdu aj svoje vyjadrenie v ktorom uviedol, že: „tento ďalší návrh na zastavenie exekúcie je doplnený iba o námietku voči upovedomeniu o začatí a spôsobe vykonania exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť zapísanú v katastri nehnuteľnosti. Exekútor uvádza, že exekučné záložné právo na nehnuteľnosť povinnej zapísanú v katastri nehnuteľnosti zriadil na návrh oprávneného zo dňa 22.08.2023, čiže v súlade s ust. § 167 ods. 2 Exekučného poriadku. Ďalší návrh na zastavenie exekúcie nespĺňa predpokladané dôvody zastavenia exekúcie ustanovené v § 61k ods. 3 druhá veta Exekučného poriadku, t.j. že obsahom ďalšieho návrhu na zastavenie exekúcie povinný nenamieta skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Keďže povinný podal ďalší návrh na zastavenie exekúcie, nemá takýto návrh na zastavenie odkladný účinok (§ 61k ods. 4 Exekučného poriadku). Povinný namieta opakovane rovnaké skutočnosti, ktoré nepreukázal vecnými dôkazmi, ktoré by popierali existenciu,

resp. odôvodnenosť záväzku voči oprávnenému (viď obsah ďalšieho návrhu na zastavenie exekúcie). Oprávnený doručil exekútorovi písomné vyjadrenie k ďalšiemu návrhu povinného na zastavenie exekúcie v určenej lehote dňa 03.10.2023 ustanovenej v § 61k ods. 5 druhá veta Exekučného poriadku. Oprávnený so zastavením exekúcie nesúhlasil, čoho dôkazom je písomné vyjadrenie oprávneného (§61k ods. 5 tretia veta Exekučného poriadku). Exekútor vzhľadom na skutočnosť, že oprávnený nesúhlasil so zastavením (§61k ods. 5 tretia veta Exekučného poriadku) nemohol vydať upovedomenie o zastavení exekúcie. Exekútor nemohol zastaviť exekúciu ani z dôvodov ustanovených v § 61n ods. 1 Exekučného poriadku, nakoľko nenastali. Exekútor má za to, že ďalší návrh na zastavenie exekúcie podaný povinným je potrebné súdom zamietnuť v celom rozsahu z dôvodu, že nie sú splnené predpokladané dôvody zastavenia exekúcie súdom ustanovené v §61k ods. 3 druhá veta Exekučného poriadku.“

8. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

9. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodom podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

10. Podľa § 61k odsek 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

11. Podľa § 61k odsek 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

12. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

13. Súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie, doručený na exekútorový úrad dňa 20.09.2023 je v poradí druhým návrhom povinnej na zastavenie exekúcie. K danému súd považuje za potrebné uviesť, že povinný môže podať v priebehu konania viaceré návrhy na zastavenie exekúcie, avšak platí, že právne skutočnosti, resp. dôvody na zastavenie exekúcie musí povinný uplatniť včas. Pravidlom včasného uplatnenia skutočností pri ďalších podaných návrhoch je, že v poradí druhom a ďalšom podanom návrhu na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len tie skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie; takéto skutočnosti musí povinný v návrhu na zastavenie exekúcie tvrdiť a osvedčiť. Ide o tzv. koncentračnú zásadu exekučného konania, ktorá sa prejavuje v tom, že povinný musí uviesť všetky skutočnosti, ktoré môžu mať za následok zastavenie exekúcie a ktoré tu boli už v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekučného konania, a to v návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, t. j. v návrhu podanom do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Ak skutočnosť

tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu neprihliadne s výnimkou skutočností, ktoré objektívne bez svojej viny nemohol povinný uplatniť skôr. Tým sa zvyšuje zodpovednosť účastníkov za svoje správanie v exekúcii. Právna úprava povinnosti tvrdenia v rámci koncentračnej zásady vyjadrenej v § 61k ods. 2 Exekučného poriadku pri návrhoch povinného na zastavenie exekúcie je rigorózna, a teda súd návrh podaný oneskorene zamietne i keď by tu dôvod na zastavenie exekúcie bol (§ 61l ods. 3 druhá veta Exekučného poriadku). V tomto smere tiež súd dáva do pozornosti, že koncentračná zásada exekučného konania bola už viackrát uznaná a akceptovaná aj v rozhodnutiach Ústavného súdu SR (napr. uznesenie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 149/2022 zo dňa 09. 03. 2022, uznesenie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 112/2022 zo dňa 16. 03. 2022, uznesenie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 287/2022 zo dňa 01. 06. 2022).

14. K dôvodom, ktoré povinná uviedla v druhom návrhu na zastavenie exekúcie súd uvádza, že povinná svoju námietku proti upovedomeniu o začatí a spôsobe vykonania exekúcie nijakým spôsobom nezdôvodnila a ďalej uvádza len tie isté skutočnosti ako uviedla v prvom návrhu na zastavenie exekúcie. V tejto súvislosti súd poukazuje na odôvodnenie (bod 24) uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/202/2020 zo dňa 11.08.2020, ktorým bolo rozhodované o sťažnosti povinnej a kde sťažnostný súd uviedol, že: „Súd nemohol súhlasiť ani s tvrdením povinnej, že nesprávne údaje o oprávnenom v upovedomení o začatí exekúcie spôsobujú závažný nedostatok exekučného titulu, na schopnosť exekučného titulu tvoriť zákonný podklad pre vedenie exekúcie nemôže mať toto pochybenie súdneho exekútora žiaden vplyv. Do právoplatného súdneho rozhodnutia môže byť zasiahnuté len súdom v konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch. Chyba v právnom akte súdneho exekútora, ktorým informuje povinnú o začatí exekúcie, preto vady exekučného titulu založiť nemôže. Opačným výkladom by súd dospel k absurdnému záveru, kedy by len v dôsledku akejkoľvek formálnej chyby súdneho exekútora (prípadne jeho administratívneho pracovníka) pri vydaní upovedomenia o začatí exekúcie zbavil natrvalo povinnú jej povinnosti splniť si voči oprávnenému svoj záväzok z exekučného titulu, čo je v priamom rozpore s účelom exekučného konania. Ani samotná povinná súdu neozrejmla, aký vplyv má podľa jej názoru pochybenie súdneho exekútora pri označení účastníkov konania v upovedomení o začatí exekúcie vplyv na prípustnosť exekúcie. K tvrdeniam povinnej v podanej sťažnosti súd preto vo všeobecnosti dodáva, že posudzovanie opodstatnenosti podanej sťažnosti nie je ovládané revíznou zásadou, ktorá by z úradnej povinnosti zaväzovala súd k aktívnemu vyhľadávaniu všetkých relevantných skutkových okolností a dôkazov, na ktorých základe by bolo možné prijať záver o jej dôvodnosti. Sťažovateľ je povinný odôvodnenosť podanej sťažnosti aspoň obsahovo tvrdiť a toto tvrdenie oprieť o presvedčivé argumenty s príslušnou relevanciou vo vzťahu k posudzovaniu podmienok prípustnosti exekúcie. Samotné ničím nepodložené všeobecné tvrdenia povinnej nesúvisiace s posudzovaním zákonnosti vedenej exekúcie v tomto konkrétnom prípade bez ďalšieho dôvodnosť podanej sťažnosti založiť nemohli. Tejto obrane povinnej preto ani sťažnostný súd nemohol pripísať žiadnu relevanciu. Súd záverom dodáva, že podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa súdy stotožnili s jej právnymi názormi a predstavami, preberali a riadili sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodli v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, či dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia namietaných skutočností (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03) a taktiež poukazuje aj na bod 26 predmetného uznesenia zo dňa 11.08.2020 v ktorom sa uvádza: „Na základe zistených skutočností súd dospel k záveru, že povinná ani v konaní o sťažnosti neuviedla a nepreukázala žiadne skutočnosti odôvodňujúce v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Preskúmané rozhodnutie, ktorým súd zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie, je preto vecne správne. Z uvedených dôvodov súd postupom bez nariadenia pojednávania sťažnosť povinnej podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku ako nedôvodnú zamietol (I. výroková veta rozhodnutia).“

15. V druhom návrhu na zastavenie exekúcie povinná opätovne namieta len tie skutočnosti, s ktorými sa už súd náležite vysporiadal v Uznesení Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/202/2020

zo dňa 22.05.2020 a Uznesení Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/202/2020 zo dňa 11.08.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.08.2020. Argumentácia povinnej, že jej toto uznesenie (zo dňa 11.08.2020) nebolo doručené je v rozpore so zistenými skutočnosťami, pretože z doručky nachádzajúcej sa v súdnom spise vyplýva, že povinnej bolo toto uznesenie (t.j. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/202/2020 zo dňa 11.08.2020) doručené dňa 18.08.2020. Argumentácia povinnej teda neobsahuje nijaké právne významné skutočnosti, odôvodňujúce postup v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Navyše súd zdôrazňuje, že druhý návrh na zastavenie exekúcie povinná podala po viac ako troch rokoch od prvého návrhu na zastavenie a aj napriek značnému časovému odstupe tu povinná neuvádza nijaké nové skutočnosti v zmysle § 61k ods. 3, ktoré by nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie, resp. ktoré by nemohla uplatniť už skôr.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že v poradí druhému návrhu povinnej na zastavenie exekúcie nie je možné vyhovieť, a to z dôvodu, že povinná neuviedla skutočnosti, ktoré by boli dôvodom na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku v spojitosti s § 61k ods. 3 druhej vety Exekučného poriadku, a teda neuviedla skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Preto v súlade s citovaným ustanovením § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol. (I. výrok)

17. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

18. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

19. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

20. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

21. Podľa § 10 ods. 2 Vyhlášky o odmenách advokátov, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

22. Oprávnený si vo vyjadrení k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie uplatnil trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie. Súd v danom prípade rozhodol v zmysle § 199a ods. 1 v spojení s § 199d ods. 1 Exekučného poriadku a oprávnenému priznal 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie vo výške 57,84 EUR) v súlade s § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (1x polovičný úkon právnej služby vychádzajúc z tarifnej hodnoty 1647,82 EUR vo výške 35,68 EUR + režijný paušál rok 2023 vo výške 12,52 EUR+ DPH spolu 57,84 EUR), ktoré budú vymáhané v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie po právoplatnosti tohto uznesenia tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné